

Η κατάκτηση της αιώνιας ζωής (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Μεγάλα τα πνευματικά ενδιαφέροντα που είχε ο νέος της σημερινής παραβολής. Αντικρίζοντας τον Κύριο, τον πλησίασε και με πολύ ενδιαφέρον τον ρώτησε τι έπρεπε να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Ένα πράγμα όμως του έλειπε, όπως κάτι λείπει και από τον καθένα μας. Διδάσκαλε αγαθέ, τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή; Κι ο Κύριος του απάντησε: Γιατί με ονομάζεις «αγαθό». Αγαθός είναι μόνο ο Θεός.

Όταν λοιπόν ο Χριστός του είπε «Εάν θέλεις να εισέλθεις στην αιώνια και μακαρία ζωή, φύλαξε τις εντολές», ο νέος ρωτάει «ποιες εντολές;» όχι με σκοπό να Τον πειράξει, μη γένοιτο, αλλά επειδή νόμιζε ότι άλλες είναι εκείνες οι εντολές, εκτός από τις εντολές του νόμου, που θα του χάριζαν την αιώνια ζωή, πράγμα που χαρακτηρίζει τον άνθρωπο που είναι κυριευμένος από σφοδρή επιθυμία. Έπειτα, επειδή ο Ιησούς του είπε να φυλάττει τις εντολές του νόμου, απαντά· «όλ' αυτά τα φύλαξα από την νεανική μου ηλικία [1]». Και δεν σταμάτησε μέχρι εδώ, αλλά πάλι ερωτά· «σε τι ακόμη υστερώ;», πράγμα που αποδείκνυε και αυτό την μεγάλη επιθυμία του. Αλλά και δεν ήταν μικρό πράγμα το ότι νόμιζε ότι υστερεί σε κάτι,

και το ότι θεωρούσε ανεπαρκείς τις εντολές του Νόμου για να επιτύχει αυτά που επιθυμούσε. Τι κάνει λοιπόν ο Χριστός; Επειδή επρόκειτο να δώσει κάποια μεγάλη εντολή, προσθέτει τα έπαθλα και λέγει: «εάν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πώλησε τα υπάρχοντά σου και μοίρασέ τα στους φτωχούς και θα έχεις θησαυρό στους ουρανούς· και τότε έλα και ακολούθησέ με [2]».

Δεν αρκεί να περιφρονεί κανείς τα χρήματα, αλλά πρέπει να δώσει τροφή στους πτωχούς και πριν από όλα, να ακολουθεί τον Χριστό, δηλαδή να πράττει όλα τα προστάγματά του και να είναι έτοιμος για σφαγή χάριν αυτού και για καθημερινό θάνατο.

Τι λέει λοιπόν ο Χριστός; «Πόσον δύσκολα θα εισέλθουν οι πλούσιοι στη Βασιλεία των ουρανών [3]», κατηγορώντας όχι τα χρήματα, αλλά αυτούς που είναι δούλοι σ' αυτά. Εάν δε θα εισέλθει δύσκολα ο πλούσιος στη βασιλεία των ουρανών, πολύ πιο δύσκολα θα εισέλθει ο πλεονέκτης. Διότι εάν αποτελεί εμπόδιο για την Βασιλεία των Ουρανών το να μη δίδει κανείς, σκέψου πόση φωτιά επισωρρεύει το να παίρνει και τα πράγματα των άλλων. Αλλά με ποιο σκοπό έλεγε στους μαθητές Του ότι δύσκολα θα εισέλθει ο πλούσιος στη βασιλεία των ουρανών, εφόσον ήσαν πτωχοί και δεν είχαν τίποτε; Με σκοπό να τους διδάξει να μην ντρέπονται την πτωχεία και απολογούμενος κατά κάποιο τρόπο προς αυτούς για το ότι δε θα τους επέτρεπε να έχουν τίποτε, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος [4].

Ο θησαυρός που αναφέρει ο Ιησούς στο νέο «και έξεις θησαυρόν εν ουρανώ [5]» δεν είναι άλλος από την αιώνιο ζωή, τη βασιλεία του Θεού. Ουράνιος θησαυρός είναι η θεωρία της ακτίστου δόξης του Θεού, η θεωρία των θείων ωραιότητων

Του. Είναι η προσωπική μας συνάντηση και γνωριμία με το Σωτήρα Χριστό. Στόχος μας είναι η συνάντηση με τον ουράνιο μαργαρίτη. Αυτό είναι το όφελος.

Τα αδύνατα παρά άνθρωποι δυνατά εστί παρά τω Θεώ, απάντησε ο Κύριος. Όσα είναι αδύνατα να γίνουν από τους ανθρώπους, μπορούν να γίνουν με τη δύναμη, του Θεού.

Στον κόσμο φαίνεται αδύνατο πράγμα, ένας που είναι δούλος στα λεφτά να απαλλαγεί από το πάθος της φιλαργυρίας. Κι όμως. Με τη δύναμη του Θεού πολλοί φιλάργυροι νίκησαν τον εαυτό τους. Πλούσιος δεν είναι όποιος συγκεντρώνει χρήματα ή ικανοποιεί ασύστολα τις επιθυμίες του, αλλά όποιος ικανοποιείται από αυτά που έχει και δεν επιθυμεί περισσότερα. Όσο ο άνθρωπος στερείται τα υλικά αγαθά, τόσο το έλεος του Θεού ακολουθεί και βαστάζει αυτόν η φιλανθρωπία του Θεού [6].

Ας μην κάνουμε το ίδιο λάθος που έκανε ο νέος της παραβολής, την εμμονή του στο πάθος της φιλαργυρίας. Παρόλα αυτά του έλειπε το τέλειο, η αυταπάρνηση. Τοποθέτησε το Χριστό πιο κάτω από τον χρυσό, πιο κάτω από την περιουσία του με αποτέλεσμα να τα χάσει όλα. Ο Χριστός ποτέ δεν κατέκρινε τα υλικά αγαθά των οποίων είναι δημιουργός, αλλά την προσκόλληση του ανθρώπου σε αυτά. Δεν ζούμε για τα υλικά αγαθά αλλά ζούμε από τα υλικά αγαθά, για να μπορούμε να εκπληρώσουμε το χρέος μας πάνω σε αυτό τον κόσμο. Να μπορούμε να εξυπηρετούμε τις πνευματικές μας ανάγκες και να αναγόμεσθε προς τον ουρανό. Κατακρίνει την αδυναμία του ανθρώπου και την απροθυμία του να αποχωριστεί τον πλούτο, προκειμένου να κερδίσει την αιωνιότητα.

Η τήρηση των εντολών του Θεού είναι βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία μας. Οι εντολές καλούν τον άνθρωπο σ' ένα τρόπο ζωής, που αντιστοιχεί στην κατά φύση ύπαρξή του. Η τήρησή τους εξυγιαίνει την ανθρώπινη ψυχή [7]. Οι εντολές του Θεού διέπονται από ένα πνεύμα. Δεν είναι σαν τους νόμους του κράτους, τους οποίους ο νομοθέτης κατατάσσει σε κατηγορίες. Είναι βότανα και ιατρικά φάρμακα που θεραπεύουν τα πάθη και τις ασθένειες της ψυχής. Ο άνθρωπος δε σώζεται μόνο με την πίστη [8]. Ας εργαζόμαστε με χαρά και προθυμία τις εντολές του Θεού, οι οποίες θα μας εισαγάγουν στην αληθινή ζωή, διότι «ουδέν γλυκύτερον του προσέχειν εντολάς Κυρίου [9]». Να ζούμε ζωή καθαρότητας και αγιασμού. Γιατί αιώνια ζωή χωρίς το Χριστό δεν υπάρχει. Η αιώνια ζωή χωρίς το Χριστό είναι σκοτάδι, είναι κόλαση. Κανείς, δε νομίζω, να επιθυμεί το σκότος παρά το φως, το ψέμα παρά την Αλήθεια, το μίσος παρά την Αγάπη, το θάνατο παρά τη Ζωή. Ας είμαστε συνεχώς σε εγρήγορση, ώστε να κρατήσουμε το φως των θείων εντολών άσβεστο στην καρδιά μας.

Παραπομπές:

- 1. Λουκά 18,21.**
- 2. Λουκά 18,22.**
- 3. Λουκά 18,24 «πως δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν του Θεού!».**
- 4. Ιερού Χρυσοστόμου έργα, Πατερικές εκδόσεις «Γρηγόριος Παλαμάς», τόμος 11Α, σελ. 210-233)**
- 5. Λουκά 18,22.**
- 6. Ισαάκ Σύρου, Λόγος 25, εκδ. Ι. Σπετσιέρη, σελ. 105.**
- 7. Ισαάκ Σύρου, Επιστολή 4, εκδ. Ι. Σπετσιέρη, σελ. 367. Επίσης, πρβλ. Γεωργίου Ι. Μαντζαρίδη, Χριστιανική Ηθική, εκδ. Πουρναρά, β' έκδοση, Θεσσαλονίκη, σελ.126-132.**
- 8. Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, Εις επίγνωσιν Θεού, εκδ. Αποστολική Διακονία, β' έκδοση, 1999, σελ.308-311.**
- 9. Σοφίας Σειράχ 23,27.**